

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Sacrilegium

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Cum dno certare vero simul atque cupit quis. Cuique Deus bene vult, damnum hinc certe imminet ingei. Vide, Furtum, Rapina.

Saltatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Saltatio, est corporum iactatio, quam vulgus tripudium vocat, a verbo Salto. Gr. χορεία, chorea, & χορός. Heb. Chagh, vox media, a verbo Chaghag, festum celebrant circuitionibus, choreis & aliis ceremoniis. De Choreis & Saltationibus, sacris infra citantur historie Biblicae. Profanarum exempla suppeditant seculares scriptores. De Saltatione multa obseuatu digna profert etymologicon trilingue Lugdunense pag. 704. & 705.

LOCI BIBLICI.

Saltationis fit mentio in Scriptura sacra, Exod. 15. 20. & 32. 6. 1. Num. 18. 7. 2. Sam. 6. 18. Ecl. 3. 4. Matth. 11. 17. & 14. 6. Marc. 6. 9. 22. Luc. 7. 9. 31.

APOPTHEGMATA.

Lesbonax historiones ac gesticulatores appellare solebat χοροδοξους, quod manibus saperent, non lingua. Erant enim saltationis genus: quo graues etiam historiae citra vocem vel recitantes, vel tibicinibus, ipse etiam ipsum saltantem assensus est Demetrius. Ille saltantem Homericam fabulam, adulterium Veneris ac Martis, aebos Vulcani vinculis irretitos adamantinis, ac sole prodeunte, diis caeteris exhibitos, Venereum crubescens, varios Deorum asstantium affectus, Mercurium optantem talia vincula, Martem damnatum ut penderet mœchagria, ac prieterea quicquid ad eam fabulam pertinet. Ibi Cynicus artem admiratus, dixit: Audio homo quae facis: nō video tantum, sed mihi manibus ipse loqui videris. In huiusmodi locis dem scripsit Lucianus. Plato non probat: tamen apud Christianos saltatur ineptus Caelius Rhodiginus li. 5. c. Erasmi 8. apoph.

Demetrius Cynicus damnabat artem saltatoriam, velut inutilem gestulationem adhibere modos. Cui gestulator quidam non imperitus, cupiens artis suae vindicare gloriam, iussit ut sub motis tibicinibus, ipse etiam ipsum saltantem assensus est Demetrius. Ille saltantem Homericam fabulam, adulterium Veneris ac Martis, aebos Vulcani vinculis irretitos adamantinis, ac sole prodeunte, diis caeteris exhibitos, Venereum crubescens, varios Deorum asstantium affectus, Mercurium optantem talia vincula, Martem damnatum ut penderet mœchagria, ac prieterea quicquid ad eam fabulam pertinet. Ibi Cynicus artem admiratus, dixit: Audio homo quae facis: nō video tantum, sed mihi manibus ipse loqui videris. In huiusmodi locis dem scripsit Lucianus. Plato non probat: tamen apud Christianos saltatur ineptus Caelius Rhodiginus li. 5. c. Erasmi 8. apoph.

Hegefanax. Apud Antiochum regem, non amici solum regis pyrrichiam saltabant in coenis, sed ipse etiam rex. Quum vero ad Hegefanaxem historicum ordo choreae peruenisset, alurgens dixit: Nunquid o rex, me male saltantem maui aspiciet, an potius mea quaedam scripta bene pronuntiantem audire? Qui cum dicere iussus esset, ita regi placuit, ut inter eius amicos & familiares cooptaretur. Athen. li. 4.

Clithenes. Quum nobilem filiam haberet, praecone edici iubebat in Olympiis, qui se dignum esse Clithenis generum ad praegestum diem ad Sicyonem veniret. Quo quum multi proci conuenissent, ex omnibus videbatur magis idoneus Hippodides Athenientis Tifandri filius: sed cum supra mentem Laconicos Atticos, Rhodos, ad tibias saltaret, curibusque machinis modulatus esset, stomachatus Clithenes: Tifandri (inquit) fili, desaltasti matrimonium. Bras. lib. 3.

Albertus Imp. dicere solebat, venationem esse exercitacionem virilem, saltacionem autem muliebrem. Notauit autem molliorem quorundam principum, qui quum se Hercule fortiores esse iactarent, & Hannibalis scientiam militarem sibi ipsis ascribant, maiorem tamen vitæ partem, Sardanapalum imitantes, in conuersione nobilitatis matronarum virginumque, aulicarum inueniuntur ludentes, molliterque saltantes. Aene. Syl. lib. 4. Comment. in reb. gest. Alb. regis.

Eridericus Imperator. Eum sepe numero dicere solitum acceptimus: Malle se febriferi, quam saltationi operam dare. Aene. Syl. 1. Comment. de reb. gest. Alb.

Alphonfus Gallos potissimum leues esse dicebat, qui quo magis rate prouecti essent, eo magis saltationis infania se oblectarent. Anon. Panorm. lib. de reb. gest. Alphonfus & Aene. Syl. de eius dicitis.

Idem, cum forte mulierem quandam impudentius saltantem aspexisset, Expectate, inquit, mox Sibylla edet oraculum, sentiens, Saltationem infaniae genus esse. Sibylla enim vates non edebat oraculum, nisi furore correpta. Panorm. li. 2.

Idem audiens Scipionem saltatione animum relaxasse, Saltatore ab infania nihil differre dixit, nisi quod hic dum saltat, ille autem dum viuit, infans est. Pan. lib. 1. de reb. gest. Alb.

Idem. Cum argueretur, quod cum a saltatione tantopere ipse abhorret, in aduentu tamen Frederici Imperatoris tertii, cum ipse Imperatore & Leonora Augusta saltare palati visus esset, respondit, Eum quidem qui luxuriae causa saltat, stultum & infansum merito esse, sed si honoris alicuius gratia fieret, reprehensionem aliqua ex parte effugere, quandoquidem cum magnis

VIRI

... commendatum, quod & nunc multis fit ianis. ... quomuis nemo vsque ad Deos manus por...

APOPTHEGMATA.

... quendam male audientem, quasi monumenta...

... praedare dicere solitus est, se vehementer admirari eos...

... Olympio detraxit magni ponderis aureum amicum...

... Menias aureas atque areas diis dicatas e phanis sustulit...

SIMILITVDINES.

... Si aurum ex vna sustuleris, quia illic & vipera est, non...

ADAGIA.

... sacris abstinentiae manus. ... sacrum inflare ei, qui sacris rebus ac...